

ויתגאו אם ניצור כאן חרבות חשובות, וראיתי אחסול סימן בחנוכה חביתן החשמלי
בטכניון בחיפה, ואיש כסוף שלא היה אף פעם ציוני הוריש כל חונו לסכניון, ובגיל
של 82 מ בא שנית ארצה.

- באו אצלי פודר ואשתו. היה בלגיון, אבל לפני הגיעו לארץ פוטר מחצבא,
ועכשיו בא בפעם הראשונה. עודנו עוֹטף בקטעי עהונים. מסר לאוניברסיטה אוסף
"קטעים" יהודים וציונים משנה 1930 עד 1948. שותף ל"זריבם בחקירה על יו, ו
למני שלושה שבועות פרטמו השנים שוב ספר קטן על יסוצ ברומא.

23.5.57, יום ה'

בבוקר נחכנסו חברינו בממשלה + גיורא ופנחס לבון לברר עסקי הקואליציה
לאור עמדת מפ"ם ואח"ע ביחס ל"תורה" אייזנהאיר. כל החברים שדיברו -
ודיברו כולם מלבדי - רוצים לקיים קואליציה זו עד כמה שאפשר, וחציע למנוע
החלטה ש"חשמאל" שלנו יצטרך להצביע נגד. אחד חציע אחרי החלטה וחלל
להציע אימון לממשלה בלי כל חוספת הצהרה, אחרים חציעו החלטה שהכנסת רשמה
לפניה, חוצע להחזיר להם להימנע או להיעדר, לבסוף חוסכט שבולדה ונמיר יפגשו
אתם - אם אפשר עוד היום - להציע להם או הבעת אימון בלי כל נוסח נוסף,
או הימנעות ורשות להחזיר הצהרה לפני או לאחר ההצעה. ואם לא יסכימו אף לאחת
מההצעות האלו? נחאסף שוב לדון בדבר.

- כשהים עשרה באה אצלי משלחת של פועלי הזיקוק! שני חברי מפ"ם
אשר אוטטינצקי ויואל כוחוס, ושני חברי המפלגה אוסטולוד ומשה שטרנפונקל.

סען אוטשניצקיו ערב מערכת סיני ניתנה חוראה להפסיק עבודת הערבים זמנית, הסכימו. לאחר המערכת חזרו הערבים לעבודה, אח"כ נחקלה חוראה להפסיק לגבירי עבודת 12: 8 יחודים, 4 ערבים. פנו למ.פ.ח. ענו להם שאין להם סמכות להתערב בענין בטחון. לצבור העובד במקום נראה שהעשורין לא מוצדקין לא היה כל דושי בעבודת המעשורים, וממתינו האם נעשו הפיטורין מטעמים פוליטיים או בטחוניים. בצבור יש אחד - כ"א עלול להיות ממוטר מטעמי בטחון.

הסברתי כי לא היה כל נימוק פוליטי, אלא בטחוני בלבד. אין יסוד לחשש הצבור שכ"א ימוטר מטעמי בטחון, כי לפי הצעתי נמחק בחוק שנמסר לכנסת להאריך תקנו - הסעיף כי יש לשר הבטחון הסמכות להפסיק עבודה מועלן 1955 הייתי מזכיר מהתחדות הרבה שנים והייתי איש ריב ומדון מטעמים מדיניים ואידיאולוגיים, אבל מעולם לא סען שום מועל בהתחדות שהוא קופה על ידי מטעמים מפלגתיים, ובצאתי מהתחדות היה זה בשבילי סיפוק מוסרי עמוק. יחס זה לעובדים אני שומר עד היום, וכשר בטחון איני רוצה שהצבא יעורב בדבר שאינו נוגע לכל העם, ואני שמח שלא רק הצבא הוא נכס כללי, אלא כל איש בארץ יודע זאת. ומשום כך לא רציתי שבימים רגילים תהיה סמכות לשר הבטחון הממונה על הצבא - שחלק הצבור יתעורר בו אחד.

חלצל סען אולי היתה כאן טעות, ויש לבדוק הענין מחדש. עובדים בבתי חזיקוק הרבה ערבים וחס שונאי ישראל, והמועלים משתוממים מדוע לאלה נותנים לעבוד ואלה נפטרו. ילדי המעשורים סובלים בבתי הספר מילדים אחרים.

אמרתי - יתכן שאני עושה טעות, כי איני אלא בוגר, אבל במישב ידיעתי לא היתה כאן טעות. אין צורך בבדיקה חדשה כי הענין נבדק. העובדה שהם היו מועלים טובים - אינה אומרת כלום בדבר סכנתם הבטחונית. איני מקבל הצעה שאין להם לערבי עבודה כשהוא שונא ישראל, זהו טבעי שהוא שונא ישראל, ויש לו לפי

החוק שויון זכויות בישראל. הדבר המצער - שהילדים שובלים, וזה לא יתכן ואדבר על כך עם שר החינוך. המשפט של המנאסרים יתקיים ויגמר כמדומה בחמש ביוני, אם יוחלט להתזירם - יוחזרו. אם לא - לא יוחזרו לבתי הדיקוק, אבל אפנה למ.מ.ח. שיעשו הכל למען סדר אותם בעבודה במקום אחר, כי לא היחה כוונה לשלול מהם זכות עבודה בכלל.

למני הפרידה ביקשו ממני ארבע חתימות על כרטיסים...

- שיחה ממושכת ביחידות עם אלמוגי. הסברתי הכרה שותפות ואחריות חבריים בין הנושאים בעול - בממשלה ובסתדרות. לא יתכן כי שנייה בבית"ר המעסיק 1600 מפרנסים תיעשה על דעה איש אחד. לאחר שביררתי עם נמיר ואלמוגי יחד התצעות וחלוקי הרעות - אלה שבין שני הצדדים ואלה שבין אלמוגי ונמיר, ראיתי שיש מקום לשוב הסכסוך אם חברינו יגיעו למסקנה משותפת, ולשם כך הזמנתי למחאאם אלמוגי, פנחס לבון, נמיר, פנחס סמיר ואשכול לבידור.

- בשבע הלכתי לאוניברסיטה לחלוקת שני פרסים, 500 ל"י כ"א, לשני בוגרים לנדוי ובר און אסאסאס שכתבו אחד על התופעות בדיאלוגים של אפלטון, ואחד על השפעת אפלטון על ווייסהד. מקור הפרסים לשני כמה שנים קבלתי פרס בובליק מהאוניברסיטה בסכום של 500 ל"י, ומסרתי אותה שוב לאוניברסיטה למי שיכתוב על השפעת אפלטון על המחשבה והספרות היהודית. זמן רב לא נמצא מי שיכתוב על כך, וביקשו ממני בשם האוניברסיטה להטכים למתן הפרס למי שיחבר חיבור על מורם אפלטון בכלל, והסכמתי. השנים הגישו חיבורם, ושניהם נמצאו ראויים לפרס, והאוניברסיטה בצדק, לא רצתה לחלק הפרס אלא הוסיפה משלח 500 ל"י.